

faa ganske lidt mindre Arbejde med denne Lov, men saaledes, at vi ogsaa haabe, at der vil blive almindelig Tilfredshed med Lovens, som den vil komme til at se ud i den Stikfælde, hvori vi nu tillade os at forelægge den. Det, vi foreslaa, er jo i egentlig Forstand kun Ændringer til den bestaaende Lov; men vi have alligevel været enige om, at det vilde være heldigere at fremsomme med et Forslag til en hel ny Lov, end at fremsomme med Forslag til Forandringer i den nu bestaaende Lovgivning; thi man letter jo Sogneraadene Arbejdet, naar de kun have een Lov at henholde sig til, i Stedet for at de ellers skulde have flere, og navnlig to, som de i dette Tilfælde skulde gøre sig bekendt med, naar de skulde administrere disse Sager.

Jeg skal da gaa over til at paapege de Forandringer, som vi Forslagsstillere tillade os at foreslaa i den nu bestaaende Lov. Jeg kan gøre det meget kort, fordi de Forandringer, vi foreslaa, ikke ere mange, og de tilmed ere meget let overstuelige. I § 1 foreslaa vi da den Forandring, at naar Overighedsresolutionen udstedes, skal der altid i denne Resolution gives fornøden Oplysning om, hvor Barnefaderen er forsørgelsesberettiget paa den Tid, Resolutionen udstedes. Det vil jo meget let ses, at det vil hjælpe ikke faa ganske lidt til altid at vide, hvor Barnefaderen har Forsørgelsesret; thi som oftest er det jo saa, at disse Mennesker ikke meget ofte erhverve en ny Forsørgelsesret paa et andet Sted. En Mand, som er Fader til et uægte Barn, opholder sig meget ofte, for ikke at sige: som oftest ikke meget lang Tid paa et enkelt Sted, saa at han sjædvanlig ogsaa vil blive ved at have Forsørgelsesret i de 14 eller 18 Aar, som Resolutionen paalægger ham dette Bidrag, paa det Sted, hvor han paa den Tid, Resolutionen blev udstedt, havde Forsørgelsesret. Vi mene derfor, at alene denne Bestemmelse vil være en meget stor Binding.

Med Hensyn til den bestaaende Lovs § 2 gøre vi ikke noget Forslag til nogen Forandring i den; og det samme kan jeg for Resten sige om § 3; thi den Forandring, vi der foreslaa, er blot en enkelt ganske lille Tilføjeelse og kan egentlig kun betragtes som en Redaktionsændring.

Det er derfor særlig kun i § 4, at vi foreslaa Forandringer, og det er jo ogsaa Lovens § 4, som har givet Anledning til det meget Arbejde for Sogneraadene, idet det jo er efter den, at man har skullet henvende sig, først til Barnefaderens Opholdskommune, og saa siden skulde den til at korrespondere med hans Forsørgelsekommune, og imedens den

korresponderer med Forsørgelsekommunen, kunde Barnefaderen faa en anden Opholdskommune, og det har givet Anledning til, at for hver enkelt af den Slags Sager har Sogneraadet undertiden kunnet korrespondere meget længe, og har mange Gange haft Anledning til at skrive et meget betydeligt Antal Breve netop for en saadan enkelt ubetydelig Sag. Derfor tillade vi os at foreslaa nogle Forandringer i denne Paragraf, som for en Del gaar ud paa at lette det Arbejde, som Sogneraadene nu have. Ved Sagens Indbringelse pegede jeg allerede løseligt paa, at i Stedet for, at Figen, som har det uægte Barn, nu skal henvende sig til sin Opholdskommune, og den saa skal se at bringe Sagen i Orden med Hensyn til Alimentationsbidragets Betaling og Inddrivning, saa foreslaa vi nu, at Moderen til det uægte Barn har at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvori hun bor. Selvfølgelig skal hun, naar hun henvender sig der, være i Besiddelse, baade af Bevis for, at hun er trængende til et saadant Underholdningsbidrag, og dernæst ogsaa medbringe Attest for, at Barnet er levende. Men disse to Ting er det overordentlig let for Moderen til det uægte Barn at skaffe til Veje; fordi det er fra Opholdskommunen, hvori hun bor, at hun skal skaffe disse Beviser. I øvrigt bliver det jo efter Forslaget ogsaa Politimesteren, som har at bringe Sagen i Gang, saaledes at han søger Oplysninger om Barnefaderens Opholdssted og Hjemsted, samt søger at faa Bidraget indbetalt hos Barnefaderen eller i Mangel deraf søger for, at det bliver afsonet. Da det med Afsoningen jo muligvis undertiden kan være saaledes, at den paagældende Mandspersons Forsørgelsekommune ikke vil være tjent med, at Afsoningen finder Sted, have vi ogsaa indført en Bestemmelse derom i det foreliggende Lovforslag, og denne gaar ud paa, at naar Barnefaderens Forsørgelsekommune ikke ønsker, at Underholdningsbidraget skal afsones, bliver vedkommende ogsaa fritaget derfor. Jeg behøver blot at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at det vilde være urigtigt og ogsaa til Skade for Barnefaderens Forsørgelsekommune, om Bidraget i alle Tilfælde skulde afsones, naar det ikke bliver betalt, fordi Barnefaderen ofte kan være en Mand, som sidder med Familie, endog med en ikke saa lille Familie, og saa vil det i mange Tilfælde være urigtigt at rive ham ud af Familien og sætte ham hen for at afsones Beløbet, da Familien jo derved meget ofte vil komme til at lide under det. Vi tro derfor, at det er rigtigt, at For-